

nærme sig til det Tal, som er angivet af den ærede Forslagsstiller, end det, som er antaget af det ærede Udvalg. Jeg troer nemlig, at 48 Millioner er vel høit at antage for alle 3 Tiender. Men jeg skal endnu paa dette Sted gjøre den Bemærkning, at, efter den saaledes anstillede Beregning over Tienden i det statistiske Tabelværk, viser det sig, at Præstetienden har en forholdsvis større Verdi end nogen af de andre to Tiender, at Præstetienden udgjør af den der angivne Sum omtrent 39 pCt., og altsaa de andre saa meget mindre. Dette vil altsaa vise, at den ærede Forslagsstiller har Ret, naar han har antaget, at Præstetienden vil have den største Verdi af de 3 Tiender. Endnu skal jeg bemærke, at, forsaavidt det ærede Udvalg har anført, at det antager Verdien til 6 Skjæpper Byg pr. Tonde Hartkorn, saa synes dette at være noget vel høit. Mandix angiver det i Gjennemsnit kun til 5 Skpr. Byg, Bergsøe har den samme Angivelse og i det statistiske Tabelværk angives Verdien for Kongetienden til $4\frac{1}{2}$ Skpr., for Kirketienden til $4\frac{2}{3}$ Skpr. og for Præstetienden til $5\frac{1}{2}$ Skpr.; jeg troer derfor, at det er vel høit, naar man vil ansætte Tienden til 6 Skpr. pr. Tonde Hartkorn. Jeg troer altsaa, at man foreløbigt, naar man vil gaae ind paa nogen Beregning, kan blive staaende ved den Verdi, som er angiven af den ærede Forslagsstiller. Det Moment, som især er udhævet af det ærede Udvalg fra den finansielle Side, er, at man, ved at gaae ind paa dette Forslag vilde skabe Statsobligationer til et Beløb af 30 Millioner Rbd. eller saa omtrent, hvilket vilde være til stor Skade, idet Statsgjalden vilde forøges med dette meget betydelige Beløb, og det saaledes vilde have en fordærvelig Indflydelse paa den offentlige Credit. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at, naar det ærede Udvalg bruger det Udtryk, at blot Muligheden af, at dette kunde blive Tilfældet, er for det et afgjørende Moment, saa antager jeg, at det er et mindre correct Ord, idet jeg ikke kan antage, at det skulde være det ærede Udvalgs Mening, at en Mulighed, som ikke havde nogen Sandsynlighed, kunde have nogen Indflydelse i saa Henseende. Det er jo vist, — forekommer det mig idetmindste — at, ders-

som man vilde lade sig afholde ved det, der er muligt, og navnlig det, der er muligt i finansiell Henseende, da vilde man neppe kunne komme til at gjøre nogen synderlig Forandring i det, som engang bestaaer. Men, affæet altsaa fra dette, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at det ærede Udvalg er kommet til at see dette Spørgsmaal om de 30 Millioner fra en ikke aldeles correct Side, idet det har betragtet det som en Nødvendighed, at det skulde forøge Statsgjalden. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at for det Første har det ærede Udvalg allerede brugt et Udtryk, hvori det siges, at det skulde blive en Afløsning under Statens Garantie. Jeg mener altsaa, at, naar Obligationerne blive udstedte, ikke i Statens Navn, men blot under dens Garantie, da vil det ikke egentlig kunne siges, at Statsgjalden vil blive forøget med dette Beløb, ligesaa lidt som dette Beløb vil blive opført under Statsgjalden og dermed tillagt. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at Staten har allerede tidligere paataget sig en saadan Garantie, men man har ikke opført det Beløb, for hvilket den har overtaget Garantien, som Statsgjæld, førend der er indtraadt et Tidspunkt, hvori Staten virkelig er kommen til at opfylde en saadan Garantie. Jeg skal desuden gjøre opmærksom paa, at, selv om saadanne Obligationer blive udstedte fra Statens Side, saa har jeg dog nogen Tvivl om, hvorvidt man vilde kunne sige, at det var en Statsgjæld, som skulde opføres tilligemed den øvrige Statsgjæld, saalange det er vist, at man bruger den Fremgangsmaade med Hensyn til den nærværende Statsgjæld, at man ikke opfører herunder, ikke sammenlægger dertil, det Beløb, som Staten skylder Banken, for hvilket der er udstedt Obligationer, og som angives ved Afleggelsen af Statens Regnskaber, men som ikke antages paa den Maade at udgjøre endeel af Statens Gjæld, at det sammenlægges dermed, men holdes adskilt deraf, fordi der er en vis engang henlagt Afgift, som skal benyttes til at forrente og afbetale denne Forpligtelse fra Statens Side. Paa samme Maade troer jeg altsaa, at man vil kunne indrette det med Hensyn til de Obligationer, som her er Tale om, og jeg troer altsaa, at der ikke kunde blive Spørgs-